

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 24 juni 2011 in zaak nr. 09/35997 in het geding tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep opnieuw gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar (lees: de aanvraag) neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de rechtbank in de "Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: UNHCR) van 13 mei 2008, bezien in het licht van de brieven van 9 juli 2009 en 4 oktober 2010 van de UNHCR, ten onrechte grond heeft gevonden voor het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het algemeen ambtsbericht inzake de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan (1978-1992) van de minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht) en dat het besluit van 26 september 2007 ondeugdelijk is gemotiveerd.

2.1. De Afdeling heeft de in de grief opgeworpen rechtsvraag beantwoord bij uitspraak van 13 april 2012 in zaak nr. 201106991/1/V1 (www.raadvanstate.nl). Uit rechtsoverweging 2.4.3. van die uitspraak volgt dat de grief slaagt. De door de vreemdeling aangehaalde brieven van de minister van Buitenlandse Zaken van 2 oktober 2009 (Kamerstukken II, 2009/10, 27 925 en 19 637, nr. 363) en van de UNHCR van 17 november 2009 leiden, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2012 in zaak nr. 201100646/1/V1 (www.raadvanstate.nl), niet tot een ander oordeel.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 26 september 2007 toetsen in het licht

van de daartegen bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, gelet op het vorenoverwogene, nog moet worden beslist.

4. De vreemdeling heeft betoogd dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) strijdige behandeling loopt. De vreemdeling heeft in dit verband onder meer gewezen op de betaling van grote sommen geld aan de Moedjahedien en de bedreigingen van de zijde van deze groepering, zijn vrees voor de manschappen van Gulbadin Hekmatyar, zijn arrestatie door de Taliban naar aanleiding van de zelfmoord van zijn dochter, alsmede zijn verleden als communist en beroepsmilitair.

4.1. De staatssecretaris heeft zich, naar aanleiding van een eerdere aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, bij besluit van 3 december 2002, gelezen in samenhang met het daarbij ingelaste voornemen van 21 oktober 2002, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet voor een dergelijke vergunning in aanmerking komt, omdat artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing is. Dit besluit is met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 23 januari 2003 in rechte onaantastbaar geworden.

4.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

4.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

4.4. Voormeld besluit van 26 september 2007 is van gelijke strekking als het in 4.1. vermelde besluit van 3 december 2002. Nu de vreemdeling;

wat betreft zijn asielrelaas en zijn vrees dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt, in deze procedure niet het bestaan van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, als in 4.3. bedoeld, heeft aangetoond, is er in zoverre voor toetsing van het besluit van 26 september 2007 geen plaats.

5. De vreemdeling heeft zich beroepen op artikel 12, tweede lid, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304; hierna: de richtlijn). De vreemdeling voert in dit verband aan dat uit het arrest van het Hof van Justitie van 9 november 2010, C-57/09 en C-101/09, Duitsland tegen B. en D. (www.curia.europa.eu) volgt dat een persoon alleen van de vluchtelingenstatus kan worden uitgesloten na een individueel onderzoek en dat de staatssecretaris daarom niet heeft kunnen volstaan met een verwijzing naar het ambtsbericht.

5.1. Het beroep van de vreemdeling op artikel 12, tweede lid, van de richtlijn rechtvaardigt, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 13 april 2012 in zaak nr. 201100658/1/V1 (www.raadvanstate.nl), geen hernieuwde rechterlijke toets.

6. Nu in hetgeen aldus is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er in zoverre voor toetsing van het besluit van 26 september 2007 geen plaats.

7. Het beroep tegen het besluit van 26 september 2007 wordt ongegrond verklaard.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 juni 2011 in zaak nr. 09/35997;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

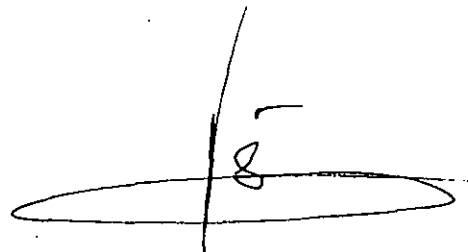
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2012

660.

Verzonden: 14 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser